

Sygn. akt **XXVII Ca 1231/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Chmiel
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko **J. C.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie

z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt VI C 2135/17

1. oddała apelację

2. zasądza od pozwanego J. C. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

XXVII Ca 1231/18

UZASADNIENIE

Z uwagi na fakt, iż przedmiotowa sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym, zaś przed sądem odwoławczym nie przeprowadzono postępowania dowodowego z mocy przepisu art. 505¹³ §2 k.p.c. uzasadnienie rozstrzygnięcia ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Roszczenie powoda miało źródło w umowie zlecenia zawartej w dniu 2 kwietnia 2015 r. w oparciu o którą powód domagał się zapłaty wynagrodzenia za wykonane czynności, w części nie pokrytej przez ubezpieczyciela sprawcy szkody. Przedmiotowa umowa stron przewidywała wynagrodzenie zleceniobiorcy między innymi za przyjęcie i zabezpieczenie pojazdu z pierwszą dobą parkowania (pkt 8.11), parkowanie pojazdu przez kolejne dni (pkt 8.12), reprezentowanie przed zakładem ubezpieczeń, w tym zgłoszenie szkody (pkt 8.13) reprezentowanie i obsługę podczas oględzin pojazdu (pkt. 8.14) oraz zapewnienie obsługi pomocniczej, pomieszczenia, materiałów i narzędzi (pkt 8.15). Umowa zawierała także zgodę pozwanego na spłatę innych wierzycieli, których wierzytelności powstały w związku ze szkodą, ze skutkiem nabycia przez zleceniobiorcę spłaconej wierzytelności do wysokości dokonanej zapłaty (pkt 10 umowy).

Sąd Rejonowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, z którego wynikało, iż wysokość wynagrodzenia zleceniobiorcy wyniosła 1.113,15 zł, kwota nabytej wierzytelności za holowanie 626,99 zł, zaś ubezpieczyciel wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 1.069,79 zł do zapłaty pozostała kwota 670,35 zł i taką też kwotę zasądził od pozwanego na rzecz powoda, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia przepis art. 735 §1 kc.

W apelacji od tego wyroku pozwany podniósł przede wszystkim zarzuty naruszenia przepisu art. 233 k.p.c. sprowadzające się do stwierdzenia, iż okoliczności faktyczne ustalone przez Sąd nie wynikają z przedstawionego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy nie podzielił tychże zarzutów, uznając je za bezpodstawne, sprawiają one przy tym wrażenie formułowanych „na siłę”, bez rzeczywistego oparcia w toku postępowania, i tak:

- w sytuacji, gdy niespornym było, iż usługa holowania była wykonana przedstawiona faktura nr (...) stanowi dostateczny dowód faktu wykonania tej usługi przez E. R., zwłaszcza wobec treści adnotacji wskazującej wyraźnie, że zapłata za tę fakturę nastąpiła za pozwanego. Kwestionowanie tego faktu, jak to jest czynione w apelacji, bez przedstawienia jakiegokolwiek dowodu przeciwnego jest bezpodstawne;
- Punkt 13 umowy stron nie zawiera wbrew twierdzeniom zawartym w zarzucie pozwanego jakiegokolwiek postanowienia, który nakładałby na powoda, czy też jego poprzednika prawnego obowiązek przedłożenia decyzji odmawiającej wypłaty odszkodowania.
- Dokument w postaci decyzji Towarzystwa Ubezpieczeń jednoznacznie wskazuje jaka kwota została wypłacona, i tylko taką kwotę powód uwzględnił w rozliczeniu. Jeżeli pozwany wywodzi, iż ubezpieczyciel wypłacił na rzecz powoda wyższą kwotę ciężar dowodu tej okoliczności, zgodnie z art 6 k.c. spoczywa na pozwanym. Co więcej, zaprzeczając autentyczności dokumentu (co samo przez się jest zarzutem na tyle poważnym, że nie powinno się go stawiać pochopnie) pozwany działa faktycznie na swoją szkodę. Wykazanie faktu, iż część należności, do zapłaty której jest zobowiązany została już zapłacona przez ubezpieczyciela leczy bowiem w interesie pozwanego.

To ostatnie odnieść można także do ostatniego ze sformułowanych zarzutów, czyli zarzutu naruszenia art. 217 §2 i art. 207 §6 k.p.c. poprzez przyjęcie dowodu w postaci kopii decyzji Towarzystwa Ubezpieczeń. Pełnomocnik pozwanego wydaje się bowiem pozostawać w oczywiście błędnym przekonaniu, iż to na powodzie spoczywa ciężar wykazania faktu, iż wynikająca z umowy kwota została częściowo zapłacona przez ubezpieczyciela. W rzeczywistości w myśl art. 6 k.c. to pozwany ma obowiązek wykazać tę okoliczność, gdyż to on wywodzi skutki prawne – to jest wygaśnięcie zobowiązania – z faktu, że ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie. Pozwany swe roszczenie wywodzi bowiem z umowy zlecenia, i nie ma obowiązku wykazania niczego poza tym, że zlecenie wykonał. W konsekwencji sformułowane przez pełnomocnika pozwanego zarzuty sprowadzają się do kwestionowania twierdzeń powoda, iż pozwany część należności uregulował. Ewentualne pominięcie zaoferowanego przez powoda dowodu nie miałyby zatem żadnego wpływu na wynik postępowania

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację w całości jako bezzasadną, na podstawie art. 385 k.p.c.